

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

jorden skal sælges til landmændene; og det ærede medlem synes principielt, at den skal bortforpagtes. Der er jo ingen mellemvej. Vi vil ikke over på Deres side, og De vil ikke over på vor side i det spørgsmål, så jeg kan ikke se, at der kan vindes noget; det havde set kønnere ud, hvis den forstandige mand — nu kan vi sige, hvem det var: det var Schmidt, Spandetgård, og han er en udmærket mand — havde fået lov til at trænge mere frem med sine meninger på møderne, hvor jeg også har været tilstede. Men der kommer ikke noget ud af at forhale sagen. Og det er jo ikke et nyt påfund. Hvor har jeg ikke stået på møder år efter år i de sidste 10 år, jeg har været opstillet, og sagt: jo, den lov kommer, den kommer bestemt, I skal give tid, den kommer; der kan ikke være tale om andet. De har spurgt mig, hver gang der var et vælgermøde: Hvornår får vi den udstykning? Jeg kan nævne et sogn som Skodborg; da jeg var der, stod en mand op og sagde: kunne vi bare få præstegårdsjorden udstykket her — det var 80 ha, eller tdr. land, det husker jeg ikke —, det ville løse alle problemer i hele sognet, så var vi ude over alle vanskeligheder. Det spørgsmål har mødt os gang på gang; det ved det ærede medlem hr. Bjerre også. Sådan er det hos os, og vi glæder os, hvis vi kan komme hjem med denne lov — ikke i lommen, men vedtaget. Jeg ønsker den vedtaget.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Jeg har kun nogle forholdsvis korte bemærkninger. Når det ærede medlem hr. Bjerre sagde, at dette spørgsmål er lagt for hårdt op fra begge sider, vil jeg sige, at det kan ikke være lagt så forfærdelig hårdt op fra min side. Jeg har jo argumentationen i selve forslaget; som det er formet her, viser det rigtignok, synes jeg, at jeg ikke har lagt spørgsmålet for hårdt op, men taget meget skyldigt hensyn til de interesser, der foreligger, og under sagens behandling indført forskellige ændringer for at imødekomme visse ønsker, der er kommet frem. Det er dog taget temmelig sagligt og temmelig lidenskabsløst fra min side.

Det ærede medlem fandt ikke, det var nogen ulykke, hvis menighedsrådsvalgene i efteråret kom til at dreje sig om dette spørgsmål; der står jo så megen kamp om det i forvejen, sagde han. Jeg tror alligevel ikke, man skal ønske en sådan tilstand; det ville ikke blive partierne, der stillede op for sig, men det ville blive for udstykning eller imod udstykning, og det kan kom-

me til at volde betydelig fortræd i Sønderjylland; kan man være ganske rolig for.

Det ærede medlem hr. Krarup henviste til, at jordlovsudvalget jo også tager høje afgifter. Nu tør jeg ikke udtale mig så meget om det, for jordlovsudvalgets høje formand sidder her i salen; han ville eventuelt kunne svare. Jeg har den opfattelse, at her må man skelne mellem to forskellige ting, nemlig den jord, som jordlovsudvalget bruger som agerjord, og de græsningsarealer, de udlejer, og det er jo rigtigt, at man, sådan som konjunkturerne er for øjeblikket, fra jordslovsudvalgets side har fået meget betydelige afgifter; det tror jeg ikke, at det ærede medlem hr. Nielsen-Man vil benægte. Men det berører jo slet ikke dette her, hvor vi taler om jord, der er udstykningsegnet. Jeg beder de ærede medlemmer huske på, at det er ikke sådan, at man pludselig kommer og tager al jorden fra embederne; for det første bliver de arealer tilbage, som vi kan kalde stamparcerellerne, men der bliver også de arealer tilbage, som man mageskifter sig til. Det er ikke sådan, at vi pludselig kommer og siger: nu beslæglægger vi de 5 000 ha jord, de er væk. Det er de jo ikke; man har netop erklæret sig meget interesseret i mageskifte, og hvis man er det, kan man jo føre situationen frem til, at embederne ikke kommer til at afstå så forfærdelig meget, at de kommer til at sidde tilbage med omtrent samme mængde faste værdier, som de har i øjeblikket.

Jeg skal sluttelig sige til det ærede medlem hr. Krarup, at den forklaring med, at man visse steder har skruet afgifterne meget højt op af kærlighed til kirken, den er nu ikke så god. Hvis de pågældende menighedsråd virkelig har kærlighed til kirken, tror jeg, de skulle skære disse for høje afgifter ned, for hvis de pågældende mennesker mener, at de med dem gavner kirken, tror jeg, de tager meget fejl. Det er jo netop det, ærede medlem, der har været medvirkende til, at spørgsmålet er blevet presset så hårdt op, er kommet til at ligge så hårdt, som det ligger nu. Det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen har inderlig ret i, at de spørger alle steder dernede med stor utålmodighed: Bliver det nu endelig alvor med gennemførelsen af dette lovforslag?

Krarup: Jeg tror gerne, at der er stor utålmodighed dernede efter at få noget af den billige jord, det skulle være mærkeligt andet; men det er altså ikke fra kir-